

Det ærede Medlem har gjort sig det meget let. Han har sagt: Navnet Reserveofficerer måa Thinget ikke lægge Mærke til; thi det er kun et Mundsveir, det er et Navn, og paa Navnet kommer det ikke an, thi det hænger ikke sammen med Tingen. Der har været Reserveofficerer efter Organisationsplanen; men, da de Reserveofficerer, som fandtes efter Organisationsplanen, maatte paatage sig større Byrder, for at blive Reserveofficerer, end de senere Reserveofficerer have maattet paatage sig, saa kunne disse Senere ikke være Reserveofficerer (Sag d: Det har jeg ikke sagt!). Det ærede Medlem har netop sagt: Den Art Krigsreserveofficerer, som der skulde være Tale om efter Planen af 1842, er en ganske anden Art Reserveofficerer end dem, der bleve til under Krigen (Hør!). Derpaa har han oplæst os en heel Række af Betingelser, som tidligere bestod for Reserveofficererne, og han var ifærd med at oplæse Rækken af de Bestemmelser, som han meente skulde gjælde de nye. De tidligere Bestemmelser paalagde Reserveofficererne den Forpligtelse selv at bære Byrden med deres Underhold, naar de vare kaldede til Tjeneste, og ellers, ikke, naar de vare kaldede til Tjeneste, som han siden sagde, det var feil; den Forpligtelse, siger han, have de nuværende ikke. De have ikke nogenstunde været kaldede til den Art Tjenesteværelse, og det kommer altsaa ikke derpaa an; men, naar han siger, at det heller aldrig har været fordret af dem, at de skulde godtgjøre Tjenesteværelse, saa siger jeg: Ja, det er sandt, det er dem eftergivet, det er en Gønstbeviisning, og de kunne ikke sige: Vi ere ikke Reserveofficerer, fordi vi ere slupne derfor. Han siger: de tidligere Reserveofficerer maatte uniformere sig selv, men de nuværende Reserveofficerer have faaet 100 Rbd. til Udredningsomkostninger, og derfor ere de ikke Reserveofficerer. Men det er dog en besynderlig Ting, at de, fordi man har gjort dem deres Liv lettere, deres Adkomst billigere og bedre, skulde ophøre at være det, de ere udnævnte til; thi deri ligger Hovedsagen, at, medens de have faaet en kongelig Udnævnelse, saa er det en kongelig Udnævnelse til at være Krigsreserveofficerer, og at det betyder noget Andet, end at

være Linieofficer, ligger i selve Udnævnelserne til Linieofficerer og til Krigsreserveofficerer, som det ærede Medlem vistnok har læst, og som maaskee endog have angaaet ham selv. Det ærede Medlem vil ogsaa vide, at Krigsreserveofficerer ere blevne forfremmede til Linieofficerer, og at der har været Krigsreserveofficerer, som have cederet deres høiere Anciennitet, deres høiere Aldersrang i Armeen, for at overtræde i en yngre Stilling i Linien. Hvad skulde bevæge dem dertil, naar de ikke havde den Overbeviisning, at det, at staae i Linien, var noget ganske Andet, end at staae i Krigsreserven, naar de ikke vidste, at det, at være i Krigsreserven, ikke var et Embede? Det ærede Medlem kan heller ikke være uvidende om de mange Klager, som offentligt ere blevne fremsatte over, at man ikke fulgte nogen Regel ved at overføre Krigsreserveofficerer i Linien, og man vil ikke overse, at netop denne Mangel paa Regelmæssighed i Overførelsen har været brugt som et af de stærkeste Argumenter til at bevise, at Krigsreserveofficererne skulde staae paa lige Fod med Linieofficererne; thi ellers meente man, at her var steet en skrigen Uret. Over Retten eller Uretten i denne Sag vil jeg ikke udtale et Ord; det ligger ikke for, men i det Anførte ligger et Beviis for, at hele Armeens Krigspersonale har vidst, at der var en Forskiel paa Krigsreserveofficerer og Linieofficerer. Hvad Navnet angaaer, da findes den eneste lovmæssige Definition deraf i Planen af 1842. Naar nu det ærede Medlem taler om en Fordom, saa er det en Fordom, der har bestaaet hos mig fra den Tid, jeg havde den Ære at forvalte denne Sag. Den Forfremmelseslov, som han har omtalt, er kommen ud med min Paaakrift og efter min Indstilling, og jeg havde ikke dengang i mindste Maade den Hensigt at afgjøre Spørgsmaalet om Krigsreserveofficererne og Linieofficererne, men, naar det ærede Medlem vil vide, hvad jeg formodede og ventede i den Sag, saa var det, at der i Aarenes Løb og efter ikke saa lang Tid skulde komme Bestemmelser, som fastsatte det rigtige Forhold mellem dem, som ikke skulde gøre Krigsreserveofficererne til Linieofficerer eller til pensionsberettigede Embedsmand, men som efter en vis Regel skulde forskaffe dem en Adkomst